

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 8Csp/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119311084
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Bebejová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:6119311084.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín v spore medzi žalobcom: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeným: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 a žalovanou: B. Q., predtým P., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom T. O., t.č. bytom T. O., U.. Ľ. XXXX/X, o zaplatenie 1 579,34 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 1 579,34 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania od 09.09.2020 do zaplatenia **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanej **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobou doručanou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 07.06.2019 a na tunajší súd postúpenou dňa 20.07.2020, žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1 901,21 eur, spolu s 8% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 901,21 eur od 18.12.2018 do zaplatenia a tiež nahradiť trovy konania.

2/ V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 06.12.2016 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 16.10.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do uplynutia výpovednej doby uvedenej v podaní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3 390,43 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1 901,21 EUR, z riadneho úroku vo výške

619,42 EUR, z úroku z omeškania vo výške 790,80 EUR a z poplatkov vo výške 79,- EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1 901,21 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1 901,21 EUR. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 1 489,22 EUR, ktorá pozostáva z neuhradeného riadneho úroku vo výške 619,42 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 790,80 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 79,- EUR, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 18.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3/ Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 10.09.2020. K žalobe sa vyjadrila a to vo vyjadrení zo dňa 18.09.2020 doručenom tunajšiemu súdu dňa 21.09.2020, v ktorom uviedla, že z listín pripojených k žalobe jej v skutočnosti bola doručená iba výpoveď v októbri 2017. O listinách: Odstúpenie od zmluvy (25.1.2018), Výzva (12.9.2018), Oznamenie o postúpení pohľadávky (3.1.2019), Pokus o zmier od advokáta Tomáša Kušnieru (29.4.2019), nemala žiadnu vedomosť až do doručenia žaloby zo strany súdu. To, že jej tieto listiny neboli doručené mohlo súvisieť s tým, že v posledných troch rokoch sa nachádzala vo veľmi ťaživej osobnej a finančnej situácii a musela sa často sťahovať po podnájmoch. Pošta jej teda mohla chodiť na pôvodnú adresu (I.), no v skutočnosti jej doručená nebola. (Súd jej doručil poštu na adresu J. V. XXXX/X). S bývalým manželom, ktorý je spoludlžník, keď neplatili, tak SLSP im účet zablokovala. Bolo to veľmi dávno, nepamätala sa presne, lebo v tom období mali ešte aj rozvodové konanie a sťahovanie. Výpoveď zmluvy (16.10.2017) jej bola doručená v októbri 2017. SLSP v tomto dokumente uvádza výšku pohľadávky 3 158,68 eur, pričom ju bližšie nešpecifikuje, z čoho pozostáva. Rešpektuje, že ich vyčíslenie toho, čo od nej chcú je 3 158,68 eur, pričom, táto suma sa za niekoľko dní poštovej prepravy, do doručenia mohla zvýšiť o alikvotnú časť úrokov (z úveru) a poplatkov v zmysle Sadzobníka - ako to píše SLSP v liste. O úrokoch z omeškania a o výzve na zaplatenie úrokov z omeškania sa tu nič nehovorí. Odstúpenie od zmluvy (25.1.2018) je absolútne neplatný úkon, pretože podľa predchádzajúceho bodu, zmluvný vzťah zanikol uplynutím výpovednej doby dňa 31.12.2017. Dňa 25.1.2018 už neexistoval vzťah, od ktorého by bolo možné odstupovať. Neuznáva tu uvedenú výšku pohľadávky 3 278,03 eur, ktorá je síce popisovaná, no nie je bližšie špecifikovaná sumami, z ktorých pozostáva. Znova, ako v bode 1., hovorí sa tu o úrokoch (z úveru) a poplatkoch v zmysle Sadzobníka, no nie je tu nič o úrokoch z omeškania

a o výzve na zaplatenie úrokov z omeškania. Výzva (12.9.2018), pre tento dokument platí to isté, čo pre bod 2. dňa 12.9.2018 už vzťah neexistoval, preto nebolo možné vyhlasovať mimoriadnu splatnosť pohľadávky - ako sa to tu doslovne píše. Neuznáva preto sumu 3 352,26 eur, ktorá ani nie je vysvetlená, z čoho pozostáva. Podstatné je to, že opäť, ako v bode 1. a 2., nie sú tu zahrnuté úroky z omeškania, ani výzva na zaplatenie. Doslovne takto sa to tu uvádza s tým, že za účelom zúčtovania a úhrady úrokov z omeškania má kontaktovať SLSP Tento list jej však doručený nebol. Oznamenie o postúpení pohľadávky (3.1.2019), SLSP jej oznamuje, že postúpila pohľadávku, ktorú ale nijako bližšie (ani čo do výšky) nešpecifikuje, iba uvádza, že to bola pohľadávka z "Nepovoleného debetu na účte FO". Toto označenie pohľadávky musí namietat', pretože nemala debetný účet, ale kreditný. To znamená, pri debetnom účte by nemohla dokázať zaplatiť viac, ako bol reálny stav finančných prostriedkov na účte. K žalobe je pripojená "Zmluva o poskytnutí balíka... atď", kde sa v Článku I., bode 4. uvádza, že predmetom zmluvy je "poskytnutie Povoleného prečerpania..." čo charakterizuje účet ako kreditný. Zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE jej zaslaná nebola (čo je v poriadku) a preto nemôže posúdiť jej obsah a ani to, či bola postúpená pohľadávka v správnej výške. Neuznáva sumu 3 424,29 eur, ani jednotlivé položky, z ktorých by mala pozostávať. Obzvlášť namieta položku "Zákonný/zmluvný úrok", ktorá je nejasná a teda neplatná, lebo nie je jasné, či ide o zákonný úrok, alebo o zmluvný úrok a v akej výške - to všetko v kontraste s ďalšou rovnakou položkou "Zmluvný úrok" - tiež bez uvedenia výšky. V strede položiek je "Úrok z omeškania", o ktorom nevedno, či to nie je duplicita s položkou "Zákonný/zmluvný úrok" a tiež, aká je jeho výška. Položka "Riadny úrok" tiež nemá uvedenú sadzbu, ani nevie, na základe čoho sa vypočítava. Položka "Náklady klienta" - rozumie tomu, že klientom advokáta je žalobca - nie je uvedené, o čo presne ide a aké sú to náklady. Toto absolútne neuznáva. Všetky položky sú nejasné, nemajú (úroky) uvedené sadzby, ani to, od kedy a z akej sumy sa vypočítavajú. Toto úplne odmieta ako celok. Čo sa týka úrokov z omeškania uviedla, že doteraz voči nej uplatnené neboli, nepíše sa o nich ani v listinách - ktoré popisovala vyššie a prvýkrát sa o úrokoch dozvedela až 9.9.2020, po doručení žaloby. Obzvlášť sa to týka zákonného úroku z omeškania, ktorý by bolo možné si voči nej uplatňovať až od 9.9.2020. K tomuto listu je na druhej strane odfotený Podací hárok, na ktorom je uvedené, že ide

o list č. X/XX, kto je odosielateľ, potvrdenie podania, cena zásielky, no v tabuľke sa neuvádza žiadny údaj, ktorý by sa ho týkal. Tabuľka je v spodnej časti odrezaná, a podklad je zreteľne sivší, ako zvyšok papiera, z čoho je jasné, že s dokumentom bolo manipulované pri kopírovaní. Popiera teda jeho pravosť. To isté sa týka obsahu druhého dokumentu, označeného ako Podací hárok, na ktorom je uvedené iba "List č. XX/XX" a nič viac o tom, kto bol odosielateľ, na ktorej pošte to bolo podané a pod. V tabuľke je uvedené, že ide o "pokus o zmier X.XXX.XXX". Slovom päť miliónov šesťstotisíc štyristodvadsaťsedem. Také dačo nemá vôbec nič spoločné s jej prípadom. Namietá celý tento list, i pochybné dôkazy o podaní na pošte, ktorými žalobca zavádza súd, že mu to bolo doručené. Znova uvádza, že tento dokument jej nikdy predtým doručený nebol, až teraz 9.9.2020, zo súdu. Je to zrejmé aj z podacieho hárku, kde je uvedená stará adresa (I.). Uznáva, že dlhuje SLSP nejakú sumu, titulom neuhradeného úveru. Za podmienky, že postúpenie pohľadávky bolo zákonné a v správnej výške, teda, že zmluva o postúpení bola platná, tak dlhuje nejakú sumu nie SLSP, ale žalobcovi. Problémom je určenie tejto "nejakej sumy". Výšku neuhradeného úveru popiera čo do výšky. Akceptuje, že veriteľom je SLSP a žalobcu ako veriteľa popiera do preukázania platnosti a správnosti zmluvného postúpenia pohľadávky. Na základe obsahu listiny Výpoved' zmluvy (16.10.2017) súhlasí s tým, že k 16.10.2017 bola výška pohľadávky banky 3 158,68 eur, z čoho polovica (keďže sú dvaja dlžníci) je 1 579,34 eur. Príslušenstvo pohľadávky, ako rôzne úroky a poplatky (SLSP) - ako uviedla vyššie - považuje za sporné čo do dôvodu a výšky, neuznáva ich a znova namietá ich nejasnosť, bez uvedenia sadzby, dátumu a iných detailov, bez ktorých nie je možné posúdiť ich správnosť a dôvodnosť na základe zmluvy, či platného práva. Zásadne, čo do dôvodu a výšky, neuznáva položku "Náklady klienta 79,00 EUR " uvedenú v dokumente Pokus o zmier, od advokáta Tomáša Kušníra (29.4.2019).

4/ O podanej žalobe súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 8Csp/32/2020 zo dňa 04.02.2021, a to tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, že žalobca v danom prípade nepreukázal, že došlo k platnému uzavretiu určitej a zrozumiteľnej dohody upravujúcej povolené prečerpanie z účtu, obsahujúcej podstatné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uzavretá Zmluva je nejasná, nezrozumiteľná, poskytnutie povoleného prečerpania je podmienené rozhodnutím banky za splnenia jej podmienok a preto je táto Zmluva, s poukazom na § 37 ods. 1 OZ, ale i na § 39 OZ, neplatná. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada aj bez aktivity žalovanej strany, nakoľko právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu a zánik práv a povinností.

5/ Proti rozsudku prvoinštančného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie žalobca. V odôvodnení odvolania poukázal na skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktoré žalobca odôvodnil nasledovne: Žalobca poukázal na skutočnosť, že o nároku uplatnenom podanou žalobou rozhodol Okresný súd Banská Bystrica vydaním platobného rozkazu tak, že podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy vo výške 1.901,21 eur s prísl. Voči platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, pričom v odpore namietal len doručenie listín a v niektorých prípadoch aj ich obsah, pričom zároveň uviedol, že za podmienky, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uznáva, že má voči žalobcovi dlh a sám navrhoval, aby ho súd zaviazal k zaplateniu dlžnej sumy v pravidelných mesačných splátkach. Platnosť samotnej zmluvy, z ktorej žalobca uplatňuje v tomto konaní svoje právo, tak nebola medzi stranami sporu sporná. K podanému odporu sa žalobca vyjadril, pričom podľa jeho názoru reagoval na všetky prostriedky procesnej obrany, ktorú v konaní využil žalovaný. S ohľadom na uvedené (ako aj vyjadrený právny názor súdu o dôvodnosti podanej žaloby - ktorý bol prejavovaný vydaním platobného rozkazu, ktorým súd podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu) sa tak žalobca nemal ako dozvedieť o tom, že súd vníma platnosť zmluvy ako medzi stranami sporu spornú skutočnosť (nakoľko ani jedna zo strán sporu toto netvrdila) a aj z dôvodu takejto domnienky o nespornosti uplatneného nároku, ktorá bola podporená aj uznávacím prejavom žalovaného súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti a navrhol rozhodnúť o podanej žalobe rozsudkom pre uznanie - pričom však zdôraznil, že s rozhodnutím veci bez svojej účasti, resp. účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní súhlasí len v takom prípade, ak súd považuje žalobcom tvrdené skutočnosti (teda vrátane tvrdenej skutočnosti o platnosti uzavretej zmluvy) za nesporné. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, súd považoval za spornú platnosť zmluvy, z ktorej bolo žalobcom v tomto konaní uplatnené jeho právo - avšak napriek tomu nariadené pojednávanie neodročil na iný termín, na ktorom by v zmysle ust. § 171

zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) prezentoval takéto svoje predbežné právne posúdenie veci a dal tak žalobcovi možnosť procesne reagovať a uskutočniť ďalšie prostriedky procesného útoku. Naopak - napriek tomu, že žalobca súhlasil s prejednaním veci bez svojej prítomnosti len v prípade, že súd považuje žalobcom tvrdené skutočnosti za nesporné (čo súd s ohľadom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nepovažoval), neodročil pojednávanie a vo veci rozhodol pre žalobcu extrémne prekvapivým rozhodnutím tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd tak nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko v prípade vnímania spornosti žalobcom tvrdených skutočností nedal žalobca súhlas na konanie a prejednanie veci v jeho neprítomnosti. Žalobca ďalej uviedol, že má prihladnuc k vyššie citovaným ustanoveniam ZoSÚ (ô 1 ods. 3, § 3 ods. 6, § 4 ods. 1, 2) za to, že súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko na uvedenú právnu vec aplikoval právnu úpravu zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorú na súdenu vec aplikovať nemožno a je vyňatá spod pôsobnosti zákona ZoSÚ v zmysle ust. § 1 ods. 3 ZoSÚ. Pokiaľ súd poukazyval v odôvodnení

napadnutého rozhodnutia na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere o. i. musí mať písomnú formu, inak je neplatná, tak ust. § 4 ZoSÚ v tomto prípade podľa názoru žalobcu použiť nemožnosť vzhľadom na dikciu už uvedeného ust. § 1 ods. 3 ZoSÚ. Žalobca zároveň pripúšťa

aplikáciu ust. § 3 ods. 6 ZoSÚ o základných informačných povinnostiach zo strany veriteľa pri úverových zmluvách formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte a tvrdí, že postupca naplnil uvedené ustanovenie a písomne informoval žalovaného o úverovom limite, úrokovej sadzbe a poplatkoch, pričom uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Žalobca v ďalšom poukazuje na to, že zmluvné strany v danom prípade uzavreli Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre FO zo dňa 06.12.2006 (ďalej aj „zmluva“), na základe ktorej spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „postupca“) poskytol dlžníkom Františkovi Majorošovi a Eva Majorošovej - ako žalovanej - o. i. aj poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006 a nahradenie zmluvy, ktorej bolo poskytovanie kontokorentného alebo povoleného prečerpania k Účtu. Podstatou takéhoto povoleného prečerpania finančných prostriedkov na účte je, že veriteľ realizuje príkazy dlžníka na prevod a výbery finančných prostriedkov z účtu špecifikovaného v zmluve (na základe rovnako uzavretej zmluvy o bežnom účte) a to aj v prípade, ak nebude existovať pohľadávka dlžníka z účtu v dôsledku pripísania platieb v prospech účtu dlžníka alebo vkladom v hotovosti na daný účet, a to až do výšky úverového rámca. Nakoľko v čase uzavretia zmluvy nie je zrejmé, aké výbery a prevody bude dlžník vykonávať, nie je možné ani určiť napr. výšku mesačnej splátky, resp. nie je možné určiť ani iné náležitosti tohto úveru, ktoré zákon vyžaduje pri iných druhoch spotrebiteľských úverov. Práve s ohľadom na danú skutočnosť zákonodarca predmetný úver vylúčil spod úpravy zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, tzn. nemožno naň aplikovať ustanovenia daného zákona a teda ani § 4 predmetného zákona. Preto nie je možné súhlasiť s právnym posúdením súdu, v zmysle ktorého sa zmluva na základe ktorej bolo poskytnuté povolené prečerpanie finančných prostriedkov na účte považuje za neplatnú. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na to, že na daný prípad možno podľa jeho názoru aplikovať len ustanovenie § 3 ods. 6 ZoSÚ. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca zastáva názor, že postupca splnil všetky povinnosti, ktoré mu ust. § 3 ods. 6 ZoSÚ ukladá. Postupca splnil svoje informačné povinnosti voči žalovanému v zmysle uvedeného ustanovenia o čom svedčí skutočnosť, že žalovaný sa v zmysle čl. II bod 2. zmluvy oboznámil aj s o. i. Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom vydané postupcom s účinnosťou od 01.02.2006. Žalovaný s nimi súhlasil, zaviazal sa ich dodržiavať a na znak súhlasu zmluvu vlastnoručne podpísal. Žalovaný bol teda ku dňu podpisu zmluvy oboznámený so všetkými podmienkami pre platné poskytnutie povoleného prečerpania finančných prostriedkov z účtu. Nemožno preto podľa názoru žalobcu hľadieť na zmluvu, ako na zmluvu uzavretú neplatne. V nadväznosti na vyššie citované zákonné ustanovenia žalobca zastáva názor, že súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko na uvedenú vec aplikoval právnu úpravu, ktorú na daný prípad v zmysle ust. § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch nemožno aplikovať. Žalobca má za to, že zmluva ktorej predmetom bolo o. i. aj poskytnutie povoleného prečerpania finančných prostriedkov z účtu bola platne uzatvorená a v súlade so zákonnou úpravou ust. § 3 ods. 6 ZoSÚ. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaný v podaní zo dňa 18.09.2020 svoj dlh uznal a nepoprel výšku pohľadávku postupcu vo výške 3.158,68 eur ku dňu 16.10.2017. Žalovaný uznal svoj dlh a bol si vedomý toho, že je dlžníkom. Žalovaný zároveň sám navrhol, aby ho súd zaviazal na zaplatenie dlhovanej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania vo forme mesačných splátok

vo výške 50,00 €, s čím žalobca vyjadril svoj súhlas. Dňa 12.01.2021 bolo žalobcovi doručené podanie okresného súdu označené ako „Upovedomenie o odročení alebo odvolaní pojednávania“ v ktorom okresný súd upovedomil žalobcu o odročení pojednávania na deň 04.02.2021 o 12:15 hod. v dôsledku pandémie Covid-19. Dňa 01.02.2021 žalobca zaslal na okresný súd podanie „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní“, v ktorom uviedol, že len v prípade, ak súd nepožaduje v konaní vykonať ďalšie dôkazy a žalobcom tvrdené skutočnosti považuje za nesporné, v záujme efektívneho riešenia vecí súhlasíme s rozhodnutím vo veci samej bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na pojednávaní. Žalobca síce súhlasil s rozhodnutím bez jeho neprítomnosti - avšak, ako žalobca uviedol aj v úvode tohto odvolania, nemohol predpokladať, že súd považuje nárok za sporný a hodlá dokonca žalobu zamietnuť, nakoľko vo veci bol prv vydaný platobný rozkaz v upomínacom konaní, a teda predchádzajúci postup súdu nenasvedčoval tomu, že by dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby. Zároveň žalobca v podaní zo dňa 01.02.2021 navrhol súdu rozhodnúť podľa ust. § 282 CSP rozsudkom pre uznanie nároku. Žalovaný svoj dlh uznal v podaní zo dňa 18.09.2020 a sám navrhol súdu, aby ho súd zaviazal na zaplatenie dlhovaného plnenia. Následne okresný súd vydal dňa 04.02.2021 rozsudok, ktorým žalobcu v celom rozsahu zamietol, a to aj napriek tomu, že boli splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku v zmysle ust. § 282 CSP. Uvedený procesný postup súdu považuje žalobca za nesprávny. Taktiež je potrebné poukázať na to, že žalovaný v konaní uznal uplatňované právo - s výhradou, ak nie je postúpenie, resp. výška pohľadávky sporná - čo opätovne sporné v žiadnom prípade nebolo, keďže súd už prv vydal platobný rozkaz. Rozhodnutie je preto z pohľadu žalobcu prekvapivé z dôvodu, že okresný súd odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko nemohol tušiť o vnímaní spornosti určitých skutočností zo strany súdu a dozvedel sa to až v rozsudku. Keďže Okresný súd Banská Bystrica už prv vydal platobný rozkaz v upomínacom konaní - bolo zo strany žalobcu jednoznačné, že mal za to, že postúpenie pohľadávky bolo platné a pohľadávka (ako aj jej výška) nesporná. Nebol tak dôvod neprihliadnuť na uznanie dlhu a nerozhodnúť rozsudkom pre uznanie a rovnako tak žalobca nemal dôvod nesúhlasiť s rozhodnutím v jeho neprítomnosti, nakoľko nepovažoval skutkový stav s ohľadom na postoj strán k veci za sporný. Žalobca v tejto súvislosti zdôrazňuje, že okresný súd sa v svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal návrhom žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie nároku, v dôsledku čoho nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Rozhodnutie okresného súdu podľa názoru žalobcu vykazuje zjavné znaky arbitrárnosti. ...Rozsudok na základe uznania nároku prichádza do úvahy v prípade, ak kedykoľvek počas konania žalovaný pred súdom uzná nárok uplatnený žalobou, prípadne jeho základ (je preto možný aj medzitémny rozsudok na základe uznania základu uplatneného nároku). Rovnako to platí aj pre rozsudok čiastočný (porovnaj komentár k § 213 CSP). Uznanie nároku je tak procesným úkonom žalovaného, čo v praxi znamená, že toto uznanie je účinné jedine vtedy, keď sa urobí vo vzťahu k súdu. Ak žalovaný uzná nárok hmotnoprávnym úkonom voči svojmu žalobcovi, berie súd túto skutočnosť do úvahy pri rozhodovaní veci a posúdi ju podľa okolností konkrétneho prípadu, napríklad ako uznanie dlhu či uznanie záväzku. Uznanie nároku voči súdu je možné uskutočniť vo všetkých procesných formách predpísaných zákonom pre podanie strán - podstatný bude obsah tohto úkonu. Môže byť nazvaný aj inak, prípadne môže byť v konkrétnom podaní obsiahnutý bez výslovného označenia, že ide o uznanie nároku. V zmysle výkladového pravidla článku 11 ods. 1 bude rozhodujúci obsah, nie forma úkonu. Rovnako súd v procesnom práve neskúma „skutočnosť“ vôle žalovaného, iba jeho vonkajší prejav. Toto procesné pravidlo platí všeobecne, nielen pri tomto druhu rozsudku; v procese sa (až na výnimky, napr. pri zmieri) uplatňuje princíp prejavenej vôle sporových strán, nie ich skutočnej vôle.“ Rozsudok pre uznanie je v zmysle konštantnej judikatúry a príslušných ustanovení CSP procesný rozsudok. Neopiera sa o zistený skutkový stav (ktorý sa ostatne ani nezisťuje), ale opiera sa o uznávací prejav žalovaného. Toto jeho uznanie plne stačí na to, aby súd nárok v zmysle uznania tiež priznal. Rozsudok sa teda opiera nie o zistenie a posúdenie skutkového stavu veci, ale o procesný úkon - uznanie žalovaného. Žalovaný v písomnom podaní adresovanom súdu uznal pohľadávku uplatňovanú podanou žalobou a žalobca v priebehu konania navrhol, aby súd rozhodol o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie, čím došlo k naplneniu všetkých procesných podmienok, ktoré vyžaduje zákon (CSP) na to, aby bol súd povinný rozhodnúť o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie. Povinnosť súdu takto rozhodnúť v prípade nastátia uvedenej procesnej situácie bez akýchkoľvek pochyb vyplýva z dikcie ust. § 282 CSP - a to z direktívneho „rozhodne“, t. j. nie „môže rozhodnúť“. Okresný súd však napriek uvedenému nerozhodol o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie a preskúmaval uplatnený nárok po hmotnoprávnej stránke. Takýto postup súdu je podľa názoru žalobcu v priamom rozpore s odbornou literatúrou a príslušnými ustanoveniami CSP, v zmysle ktorých súd v prípade uznania nároku nie je oprávnený skúmať hmotnoprávnu stránku veci, nakoľko je viazaný procesným úkonom žalovaného a v prípade návrhu na vydanie rozsudku pre uznanie zo strany

žalobcu je povinný takto rozhodnúť, a to aj v prípade, ak by mal za to, že nárok uplatnený žalobou napr. neexistuje. Bez právneho významu je v tejto súvislosti čas, kedy v konaní žalovaný uzná nárok uplatnený žalobou (keďže takéto uznanie v zmysle judikatúry nemôže neskôr účinne odvolať) a rovnako tak čas, kedy žalobca v konaní navrhne o nároku rozhodnúť rozsudkom pre uznanie (nakoľko tak žalobca môže urobiť napr. aj v podanom odvolaní). Nemožno sa preto stotožniť s rozhodnutím okresného súdu, ktorý sa návrhom na vydanie rozsudku pre uznanie zrejme ani len nezaoberal, čím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca s ohľadom na uznávací prejav žalovaného (ktorým súd napriek návrhu žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie nároku a jeho uznávaníu zo strany žalovaného paradoxne žalobu zamietol) navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a o uplatnenom nároku rozhodol v súlade s ust. § 282 CSP rozsudkom pre uznanie.

6/ Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 10CoCsp/17/2021 zo dňa 30.03.2021 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v časti (výroku I.) o zaplatenie sumy 1.579,34 eur spolu s úrokom z omeškania od 09.09.2020 a vo výroku (II.) o trovách prvoinštančného konania vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo zvyšnej časti (výroku I.) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd uviedol, že neobstojí odvolacie tvrdenie smerujúce k právnemu posúdeniu veci. Podstata určujúceho právneho záveru prezentovaného okresným súdom totiž spočíva v konštatovaní neurčitosti zmluvného dojednania a tým vyvolanej neplatnosti podľa príslušných/citovaných ustanovení (§ 37 ods. 1, § 39) Občianskeho zákonníka, zatiaľ čo odvolateľ vytýka súdu neaplikovateľnosť zákona č. 258/2011 Z.z. na posudzovaný zmluvný vzťah. Z pohľadu principiálnej viazanosti odvolacieho súdu dôvodmi vymedzenými odvolateľom (§ 380 CSP) je teda evidentné, že predmetný odvolací dôvod nekorešponduje záverom vysloveným v napadnutom rozsudku, z ktorého dôvodu ich nie je spôsobilý relevantne/kvalifikovane spochybníť. Možno dodať, že pokiaľ žalobca v odvolaní argumentuje, že splnil všetky povinnosti, ktoré mu z ust. § 3 ods. 6 ZoSÚ vyplývajú (hoci na inom mieste sám popiera možnosť aplikácie uvedeného predpisu), splnenie tejto informačnej povinnosti (už) nemá vplyv na záver o neplatnosti zmluvy z dôvodu absencie jej esenciálnych obsahových náležitostí. Ďalej však uviedol, že súd prvej inštancie sa mal zaoberať návrhom na vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Predmetný procesný návrh žalobca v konaní skutočne vzniesol, a to na základe uznávacieho prejavu žalovanej vykonaného v priebehu konania vo vzťahu k súdu. V danej spojitosti potom znenie relevantnej právnej úpravy (§ 282 CSP) skutočne nasvedčuje povinnosti (nie možnosti) súdu za takýchto procesných okolností rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku, resp. (minimálne) povinnosti súdu zaoberať/vysporiadať sa s takýmto procesným návrhom z pohľadu vyhodnotenia uznávacieho prejavu (predovšetkým jeho platnosti/určitosti právneho úkonu), v konkrétnostiach súdnej veci s ohľadom na znenie uznávacieho prejavu, resp. celého podania žalovanej na č.l. 102 až 106 spisu, obsahujúceho rôzne protichodné, podmienené tvrdenia/úvahy, v prípade potreby aj za súčinnosti (vypočutia) žalovanej strany. Odvolací súd teda zrušil rozsudok v časti, ktorej sa nevyhodnotený uznávací prejav dotýka a potvrdil rozsudok vo zvyšnej časti z dôvodu jeho vecnej správnosti (bod 15 a 17 odôvodnenia prvoinštančného súdu).

7/ Následne súd prvej inštancie vytýčil pojednávanie, a to na deň 04.11.2021.

8/ Na pojednávaní právny zástupca žalobcu zotrval na žalobe v časti, ktorá bola predmetom zrušujúcej výrokovej časti odvolacieho súdu, t.j. vo výške pohľadávky 1.579,34 eur spolu s príslušenstvom. Zároveň uviedol, že vyjadrenie žalovanej sa zdá pre žalobcu ako účelové, pretože žalovaná svoj dlh vo svojom vyjadrení zo dňa 18.09.2020 najskôr uznala a potom tvrdila, že ho urobila v omyle.

9/ Žalovaná na pojednávaní uviedla, že pred písomným vyjadrením k žalobe, ktoré súdu zaslala dňa 18.09.2020 sa radila s advokátom, ktorý jej s tým pomohol. Ona sa vo veci nevyzná a aj po rozhodnutí krajského súdu sa radila s advokátom, ktorý ju nemohol prísť zastupovať, lebo je PN, ale na základe jeho rád napísala vyjadrenie písomne. V danom vyjadrení uviedla, že v rozhodnutí krajského súdu je uvedená nová skutočnosť, o ktorej nevedela, keď súhlasila 18.09.2020 so splácaním a to, že zaplatila viac ako čerpala a teda že žalobcovi nič nedlhuje. Ak je to tak, tak svoje rozhodnutie o uznaní dlhu urobila v omyle. Ak by vedela, že nič nedlhuje, nebola by uznala neexistujúci dlh. Keďže právny úkon uznania dlhu robila v omyle, považuje ho za neplatný a žiadala žalobu zamietnuť. Ak by mal súd iný názor a zaviazal ju na náhradu sumy, žiadala, aby jej umožnil platenie v splátkach po 50,- eur mesačne s tým, že sa platby započítavajú najprv na istinu, aby z toho nebol kolotoč úžery na stále rastúcich úrokoch. V podaní dňa 18.09.2020 svoj dlh uznala a navrhla ho splácať po 50,- eur mesačne, pretože nechcela, aby ju ťahali

po súdoch a nemala vedomosti, čiže nerozumela všetkému, čo bolo v papieroch. Nakoľko sa jej manžel s ňou hádal a navrhol, že nájdu advokáta, tak splátku nezaplatila a tak jej poslali výzvu na zaplatenie dlhu a zároveň, aby sa do 15 dní k tomu vyjadrila. Tak si našla advokáta, on jej s tým pomohol a navrhol také vyjadrenie, aké zaslala dňa 18.09.2020. K obsahu tohto vyjadrenia sa preto nevie bližšie vyjadriť.

10/ Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11/ Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

12/ Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

13/ Ako vyplýva z vyššie uvedeného, predmetom konania po odvolacom konaní vo veci, je teda nárok žalobcu v časti o zaplatenie sumy 1 579,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% od 09.09.2020, ktorého sa týka procesný nárok žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie tohto nároku uplatnený v jeho podaní zo dňa 01.02.2021 na základe uznávacieho prejavu žalovanej vykonaného v priebehu konania, ktorý bol súčasťou jej písomného vyjadrenia k žalobe zo dňa 18.09.2020.

14/ Civilný sporový poriadok upravuje v § 282 povinnosť súdu rozhodnúť o nároku (resp. aj o časti žalobou uplatneného nároku) rozsudkom pre uznanie nároku za splnenia dvoch podmienok, ktorými sú 1. návrh žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie nároku a 2. uznanie nároku (alebo jeho časti) žalovaným. V danom prípade bola splnená podmienka 1., t.j. procesný nárok žalobcu na vydanie takéhoto typu rozsudku, avšak súd je toho názoru, že druhá podmienka, ktorou je platný uznávací prejav žalovanej nebola naplnená. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi, ktorým sa zakladá vyvrátená právna domnienka, že dlh v čase uznania trval. Na to, aby uznanie dlhu malo takéto účinky, je potrebné aby dlžník písomne uznal, že zaplatí veriteľovi svoj dlh určený čo do dôvodu, aj výšky. Písomné uznanie dlhu žalovanou je obsiahnuté v časti III, IV podania žalovanej zo dňa 18.09.2020. Žalovaná na pojednávaní sa k obsahu svojho uznávacieho prejavu nevedela bližšie, podrobnejšie vyjadriť, čo odôvodňovala tým, že vyjadrenie z 18.09.2020 jej písal advokát (ktorého na zastupovanie v konaní nespĺnomocnila) pretože ona obsahu písomností, ku ktorým sa mala vyjadriť na výzvu súdu (žaloba s prílohami) nerozumela. Súd vyhodnotil uznávací prejav žalovanej uvedený v jej podaní z 18.09.2020, vychádzajúc pritom z celého obsahu uvedeného v časti III, IV podania, ktoré na seba vzájomne nadväzujú (časť IV - petít je výsledkom časti III obsahujúcej úvahy a tvrdenia o pohľadávke, jej dôvode a výške) za neplatný právny úkon a to v zmysle § 37 ods. 1 OZ, pre jeho neurčitosť a nezrozumiteľnosť (zmätočnosť) a tiež z dôvodu, že predmetné uznanie dlhu voči žalobcovi je podmienené. Žalovaná v časti III podania uviedla, že uznáva, že dlhuje SLSP (teda nie žalobcovi) nejakú sumu titulom neuhradeného úveru. A len v prípade splnenia podmienky, že zmluva o postúpení je platná, tak dlhuje nejakú sumu žalobcovi a nie SLSP. Uznanie dlhu však nemôže byť ničím podmienené, musí ísť o jednoznačné uznanie voči konkrétnemu veriteľovi a z uznávacieho prejavu musí byť nepochybne zrejme výška uznaného nároku, čo v tomto prípade splnené nebolo. Žalovaná najskôr uznaný nárok vymedzila ako „nejakú sumu“, ďalej uviedla, že výšku neuhradeného úveru popiera čo do výšky, potom zas uviedla, že výška dlhu banke bola vo výpovedi zmluvy 3 158,68 eur, z čoho polovica je 1 579,34 eur a túto sumu potom uviedla v časti IV, ako sumu, na ktorú ju má súd zaviazat'. Avšak vychádzajúc z obsahu výpovede banky v jej podaní zo 16.10.2017, v tejto bol vymedzený celkový dlh žalovanej voči banke vo výške 3 158,68 eur a tento zahŕňal nielen istinu úveru, ale aj jej celé príslušenstvo. Žalovaná však následne v texte časti III výslovne uviedla, že príslušenstvo pohľadávky ako rôzne úroky, poplatky (SLSP) považuje za sporné, čo do dôvodu, neuznáva ich a namieta ich nejasnosť. Obsah uznania nároku tak ako je uvedený v časti IV vyjadrenia (kde nie je uvedené voči akému veriteľovi a z akého dôvodu dlh uznáva) nezodpovedá obsahu predchádzajúcej časti III vyjadrenia, kde sa vyjadruje k veriteľovi, k existencii a výške pohľadávky a to nejednoznačne, keď sú tam uvedené podmienené a protichodné tvrdenia. Preto je súd toho názoru, že uznávací prejav žalovanej v jej podaní z 18.09.2020 je neplatným právnym úkonom, pričom ide o absolútne neplatnosť, čoho následkom je, že tento právny úkon je právne neúčinný a teda nezakladá žiadne práva a povinnosti z neho vyplývajúce.

15/ Súd ďalej poukazuje na to, že aj keby bol uznávací prejav žalovanej z 18.09.2020, týkajúci sa nároku žalobcu na zaplataenie sumy 1 579,34 eur s prísl., platný, tak uznanie dlhu zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku (predpokladá sa), že dlh v čase uznania trval. Znamená to, že aj dlžník, ktorý svoj dlh uznal, môže namietat', že dlh v čase uznania neexistoval alebo už netrval. Táto námietka musí byť v konaní preukázaná. V danom prípade súd prvej inštancie v rozsudku č.k. 8Csp/32/2020-287 zo dňa 04.02.2021, tak aj súd druhej inštancie v rozsudku č.k. 10CoCsp/17/2021-325 zo dňa 30.06.2021, konštatoval (súd prvej inštancie), resp. potvrdil (odvolací súd) absolútnu neplatnosť predmetnej Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby uzavretej 06.12.2016, z ktorej je nárok žalobcu v tomto konaní uplatnený. V dôsledku absolútnej neplatnosti predmetnej Zmluvy žalobcovi vzniká len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, t.j. na vrátenie financií v poskytnutej výške, avšak v tomto prípade bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej nevzniklo, nakoľko z vyjadrenia a dokladov predložených žalobcom nesporne vyplýva, že žalovaná vykonala debetné operácie na účte v celkovej výške 85 689,05 eur a kreditné operácie v celkovej výške 86 854,05 eur, t.j. viac uhradila ako čerpala. V konaní bolo teda preukázané, že žalovanej nevznikol voči žalobcovi žiaden dlh titulom nesplnenia zmluvných povinností vyplývajúcich z neplatnej Zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby ale ani titulom bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy a pokiaľ malo dôjsť k uznaniu nároku vyplývajúceho z uvedenej Zmluvy, jedná sa o uznanie neexistujúceho nároku. Žalovaná námietku neexistencie dlhu aj uviedla v jej písomnom vyjadrení predloženom na pojednávaní 04.11.2021, kde uviedla, že v čase svojho podania z 18.09.2020 nerozumela všetkému čo bolo v papieroch, nevedela, že zaplatila viac ako čerpala a teda, že žalobcovi nič nedlhuje (dozvedela sa to až z rozhodnutia súdu). Ak by vedela, že nič nedlhuje, nebola by uznala neexistujúci dlh. Dokazovaním bolo preukázané, že nárok, ktorý mal byť predmetom uznania dlhu žalovanou v jej podaní z 18.09.2020, v čase tohto právneho úkonu neexistoval, čo je ďalším dôvodom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

16/ Súd teda žalobu zamietol z dôvodu absolútnej neplatnosti uznávacieho prejavu žalovanej uvedeného v jej písomnom vyjadrení z 18.09.2020 a zároveň z dôvodu neexistencie nároku žalobcu na zaplataenie sumy 1 579,34 eur s úrokom z omeškania od 09.09.2020, ktorého sa toto uznanie dlhu týkalo. Neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku podľa § 282 CSP.

17/ O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaná bola v konaní síce plne úspešná a teda jej v zmysle § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, avšak žiadne trovy konania si neuplatnila, preto jej ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v dvoch vyhotoveniach v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).